

tillid, som det ærede Medlem fra Løvel ogsaa sværmer saa stærkt for; det er snart ikke andet end Tillid og Mistillid, der er Tale om, alt muligt skal føres ind under den Kategori, som det ærede Medlem nu gaar efter. For os er dette nu ikke Hovedsagen, for os er det Hovedsagen, at de Spørgsmaal, som ligge for, ordnes paa en retfærdig, fornuftig, forsvarlig og demokratisk Maade. Ogsaa dette store, vigtige Spørgsmaal om Hævdelsen af den lige og almindelige Valgret skal holdes de Herre for Øje bestandig, saa at, naar der bliver Tale om deres Kærlighed til lige og almindelig Valgret, saa maa de vise den ogsaa overfor denne Sag, ellers er det ikke andet end Skin altsammen.

Men for øvrigt tror jeg dog heller ikke, at den ærede Minister har Ret i det, at man ikke behøver og ikke bør nedsætte parlamentariske Kommissioner, naar man har Tillid til en Regering. Jeg tror, at denne Sag egner sig grumme godt til Forberedelse, Tilrettelæggelse, Ordning i en parlamentarisk Kommission; jeg tror netop, at naar en forholdsmæssig Repræsentation her af Tinget faar denne Sag til Overvejelse, Undersøgelse og Prøvelse, vil det sikkert være det allerbedste Grundlag for en Løsning af Sagen, som kunde blive acceptabel og tilfredsstillende til alle Sider. Men jeg maa ganske vist ogsaa understrege, at netop ogsaa Opfyldelsen af Grundlovens Bud efter min Mening er en nødvendig Betingelse for Grundlovens Ændring. Skal det virkelig være Alvor med, at den lige og almindelige Valgret skal bestemme Grundlovens ny Indhold, saa er det ogsaa rimeligt først at opfylde Grundlovens Bestemmelser og give Vælgerne Adgang til efter en rigtig Maalestok at deltage i en saa vigtig Forhandling som denne.

Den ærede Konseilspræsident mente ikke, at det foreliggende Forslag var et praktisk Forslag. Jeg tror, at det er overordentlig praktisk. Det har en bestemt Opgave, nemlig Løsningen af Sagen efter Grundlovens Bydende, og det giver Spillerum til at forhandle flere Spørgsmaal, som kunne være ret vanskelige, f. Eks. Spørgsmaalet om, hvorvidt man vil opretholde Amtsgrænserne, hvad jeg antager, man maa komme bort fra. Jeg tror, at dette vilde være baade sundt og naturligt, og jeg tror slet ikke, at det vil støde paa praktiske Vanskeligheder; der er jo ikke noget af de Forhold, som angaa Valgkredsordningen, der i og for sig griber ind i Spørgsmaalet om Overøvrighedskredsene.

Jeg ser ikke, at der er nogen som helst Forbindelse imellem disse to Ting. Men ganske vist, det er et gammelt Spørgsmaal, som der har været trættest og tvistet om, og som netop vilde egne sig udmærket til gennem en Kommissions rolige Overvejelse at finde sin Løsning; Kommissionen kunde saa gaa i Lag med Sagens praktiske Udførelse.

Man har jo — baade den ærede Konseilspræsident og det ærede Medlem fra Løvel —, som sagt, fremhævet, at en stærk Forøgelse af Valgkredsenes Antal var upraktisk. Jeg har allerede nævnt, at det synes mig nu egentlig ikke. Dette hørte vi jo ogsaa forrige Gang, der var Tale om en Udvidelse af Folketingets Medlemsantal. Da var det det ærede Medlem fra Løvel og jeg, som holdt paa, at det gik nok med de ny Medlemmer. Det blev endogsaa den Gang sagt, at der ikke var Plads her til disse Medlemmer, at de kom til at sidde paa Skødet af os gamle, men det gik jo brillant, vi have jo god Plads her, og jeg vil dog tro, at selv om vi endnu i nogen Tid komme til at blive her i denne Sal, vil man med lidt god Villie nok kunne faa Plads her til flere Medlemmer; saa skubbe vi os sammen, og saa maa vi indsnævre os lidt; det lader sig saamænd nok gøre.

Jeg har hørt saa mange andre Grunde imod de mange ny Rigsdagsmænd. Der er ogsaa fremført, at det var næsten ikke til at finde Emner, at nu havde vi omtrent opbrugt Materialet. Det tror jeg dog heller ikke paa, at det for Alvor kunde siges. Kandidater vrimler det i alt Fald altid af, og jeg vil ogsaa haabe, at de fleste af de Kandidater, som Vælgerne i det hele taget admitttere til at komme paa Valg, ogsaa nok ville begaa sig her imellem os lige saa godt som mange af os andre. Jeg vil særlig ønske, at man under den kommende Udvikling vil lægge Vægten noget stærkere paa en Ting, og det er at anlægge en stærkere politisk Maalestok og mere tage Hensyn til *Politikere*. Det er ganske sikkert, at der i de senere Aar er gaaet en vis Strøm her hjemme ved mange af vore Valg, som har villet nærme Rigsdagsvalgene henimod en Slags Kommunevalg, som er gaaet ud paa at arbejde Rigsdagen over til at blive en Slags stor Kommunalforsamling. Der har gjort sig saa mange underlige smaatskaarne og smaattillede Hensyn gældende. Man har f. Eks. dette Slagord om en Mand fra Kredsen, man har talt om, at den, som har Skoen paa, ved bedst, hvor den trykker. Alle disse